

Landsstinget, og det høie Landssting underkastede det en saa grundig og saa omhyggelig Overveielse, at det først ved Slutningen af Samlingen kom til 2den Behandling. Saa har Regjeringen atter indbragt Forslaget i Landsstinget; det høie Landssting har paany skænket det en saa overordentlig omhyggelig Underfølgelse, at der nu er hengaaet omtrent³ af en normal Samling, inden det er naaet til os. Det er klart nok, at hvis der skal være noget Haab om, at denne Sag skal kunne føres tilende endnu i indeværende Samling, kan det kun ske ved et overordentligt hurtigt og kraftigt Arbeide fra dette Things Side. Og i saa Henseende maa jeg sige, at der egentlig heller ikke foreligger nogen synderlig Vanskelighed; thi de Spørgsmaal, som det her dreier sig om, have i Løbet af en halv Snes Aar været drøftede atter og atter; ethvert Tvivlsmaal har været Gjenstand for Overveielse den ene Gang efter den anden, og ikke mindst — maa jeg tilføie — ere vi det høie Landssting Tak skyldige for den fortærende Virksomhed, som det har udfoldet i Løbet af de sidste to Aar. Ved de mangfoldige Andragender, der ere indbragte til dette Thing, ved dets Diskussioner og Udvalgsbetænkninger er der samlet saa stort et Materiale, at Arbeidet for os er blevet forholdsvis let. Der er for dette Thing egentlig ikke Andet at gjøre end at foretage de Endringer, som ere nødvendige for at bringe Forslaget noget nærmere i Overensstemmelse med de Duffer, som næres her i Thinget. De Forandringer, jeg for mit Vedkommende skulde tilraade, og som jeg meget vilde anbefale det høie Thing at tage under velvillig Overveielse, skal jeg have den Ære at fremstille.

Det glæder mig, at jeg kan begynde med at anerkjende mangen en god Egenstøb ved det foreliggende Forslag. Det har sine Mangler, sine store Mangler, utvivlsomt; og en af de største Mangler skyldes det Princip eller den Fordring, at det endelige Resultat af hele den Kreds af Skattereformer, som her er bragt paa Bane, ikke maa føre til nogen Nedgang i Statsindtægterne. Men ved Siden heraf vilde det være uretfærdigt ikke at anerkjende, at der i dette Forslag findes meget Godt og meget Brugbart. Det er tillige en simpel Skyldighed overfor den høitærede Finansminister at erkjende, at den Skikkelse, i hvilken Forslaget oprindeligt af Regjeringen blev indbragt i Landsstinget, staar i flere Henseender ikke lidet over den Skikkelse, hvori det nu tilsendes os fra det andet Thing. Det er en Skyldighed at erkjende, at det Forslag, der ind-

bragtes af Regjeringen, vidner om stor Omhyggelighed og Dydighed hos dem, der have udarbejdet det, og det er ikke nogen tom Kompliment, naar jeg udtaler, at det gjorden Administrationsgren Ære, hvis Overveielse og Arbeide det skyldes. — Inden jeg gaar over til at omtale Forslagets Indhold, maa jeg først med et Par Ord berøre dets Form. Jeg erkjender, at der i formel Henseende ved dette Forslag er gjort betydelige Fremskridt fra den nuværende Toldlov. For det Første: Formen er bleven simplere, idet Positionernes Antal er bleven reduceret med over en Trediedel. Dernæst er Inddelingen, Klassificeringen bleven betydelig klarere og mere overstuelig; endelig, og ikke mindst, er det selvfølgelig en stor Fordel, at vi kommer bort fra denne Beregning med Daler, Mark og Stilling, som endnu er bevaret. Forholdet er for Diebliffet det, at f. Ex. Vin svarer en Told, der udgjør 10^{15/100} Dre pr. Rd. Det er klart nok, at Meget er vundet ved at komme til simplere Satser. Der mangler imidlertid i formel Henseende en Reform, som jeg skulde have sat stor Pris paa at se gennemført, selv om jeg ikke nærer noget synderligt Haab om, at det vilde kunne gjøres for Tiden; det er Indførelsen af det metriske System. Det vil være ærede Medlemmer bekiendt, at siden dette Spørgsmaal sidst har foreligget her i Thinget, har det metriske System stadig vundet i Udbredelse, saaledes at det nu er indført i Storsteden af den civiliserede Verden og i adskillige halviviljerede Stater. Af Europas Stater er det kun England og Rusland, som ikke enten have indført det eller besluttet dets Indførelse. Naar det erindres, at her i Landet allerede i 1839 vedtoges en Forandring, der nærmede os betydeligt til det metriske System, idet vi gjorde vort Pund nøiagtigt lig et halvt Kilogram, kan det just ikke siges at tale til Fordel for den Energi og Iver, hvormed vi fremme Reformen, naar en Forandring af denne Art, som omtrent for et halvt Aarhundrede siden er bleven indledet af det absolute Kongedømme, endnu ikke er ført et Skridt videre. Jeg vil minde om, at vore skandinaviske Broderlande begge ere gaaede over til det metriske System; Sverig er endnu i Overgangsperioden, i Norge er fra i Sommer det metriske System det eneste, der bruges. Jeg vil ganske vist erkjende, at hvis Regjeringen havde indbragt Forslag derom, vilde der under de nuværende Forhold ikke have været stor Udfigt til at faae et saadant Forslag ført igjennem; men jeg benytter Leiligheden til at minde om, at dette er en Reform, som vi ikke